نگاه

جدایی ری و استدلال‌های دولت

رضا فیضی

■ بحث جدایی ری از تهران سابقه چندین ساله دارد که به‌دلایلی هیچ‌گاه به نتیجه نرسیده و به دلایلی که در زیر می‌آید اساسا عملی نیست و اگر هم در بدترین حالت ممکن، عملی شود حاصلی جز تحلیل و تخریب منابع و بافت و ارزش‌های ری ندارد.

۱- از بعد جغرافیایی با استناد به نقشه تهران بهشت زهرا و اطراف آن زیرمجموعه شهرداری تهران بوده و شهرداری مستقلی دارد که توسط شهردار تهران تعیین می‌شود. نکته اینجاست که چگونه می‌شود محدوده‌ای کیلومترها بعد از شهری قرار داشته باشد ولی شهردار آن زیرمجموعه شهرداری تهران باشد ولی محدوده شهری آن‌گونه نباشد؟

۲-عمده استدلال دولت استانداری تهران و دیگر مدافعان طرح جدایی این است که با جدایی ری مجموع درآمدهای شهری بیشتر شده و در نهایت این درآمدها صرف عمران و آبادانی بیشتر شهری شده و وضعیت ری را به جایگاه شایسته آن می‌رساند. اما این استدلال‌ها بدون پشتوانه است. مثلا دو مورد خاص که این روزها بیشتر ذکر شده یکی منابع درآمدی بهشت‌زهرا و دیگری مالیات حاصل از فعالیت پالایشگاه تهران است. در مورد بهشت زهرا با توجه به اینکه این مجموعه زیر نظر معاونت خدمات شهری از زیرمجموعه‌های سازمان مرکزی شهرداری تهران است، اساسا امکان کسب درآمد آن به نفع محدوده شهری به‌طور مستقیم وجود ندارد و در مورد پالایشگاه نیز این خبط وجود دارد، پالایشگاه هم مانند هزاران واحد صنعتی دیگر اگر مالیاتی پرداخت کند پس از واریز آن به خزانه کل براساس ردیف بودجه اختصاصی بین نواحی مختلف تقسیم می‌شود و این سخن که مستقیما درآمد آن به شهرداری شهری پرداخت شود، امکان‌پذیر نیست. از طرفی اگر بنا بر این باشد که وجود واحدهای صنعتی کوچک و بزرگ یا شهرک‌های صنعتی عاملی برای رونق و آبادانی آن شهر باشد، نقیض این مساله بسیار است.به عنوان نمونه حجم عظیم و بی‌نظیر کارخانجات صنعتی در اطراف کلانشهر کرج تا چه حد بر وضعیت عمومی نقاط مختلف و محلات متعدد کرج تاثیرگذار بوده؟ یا در اطراف شهر اراک انبوه مراکز صنعتی عظیم شامل کارخانجات ماشین‌سازی، پالایشگاه صنایع پتروشیمی و... مستقر است اما اگر امروز به اراک بروید و از مردم آن تاثیر این همه واحد صنعتی را بر این شهر جویا شوید خواهید دید که جز آلودگی هوا، حاصل دیگری بر عمران و بهبود وضعیت شهر و زیباسازی آن نداشته است. واحدهای صنعتی مستقر در اطراف شهری به مراتب کمتر از شهر اراک می‌باشد چرا که امروزه حرف اول در عمران و بهبود وضعیت سیمای یک شهر قبل از بودجه و منابع قدرت مدیریت اجرایی است. نکته دیگر اینکه اساسا مالیات و سایر منابع این واحدها به خزانه کل واریز می‌شود و بخش محدودی در نهایت در اختیار استانداری مربوطه قرار می‌گیرد. یا اگر هم‌اینک نگاهی به شهرهای کوچک اطراف تهران مانند شهریار، اسلامشهر، شهر قدس و... بیندازید متوجه می‌شوید که این شهرها که همگی فرمانداری و شهرداری مستقل از تهران دارند با وجود تلاش‌های فراوان شهرداران آن به دلیل فقر بودجه به جز چند طرح زیباسازی در مراکز اصلی آن اقدام عمرانی مهمی در آنها صورت نگرفته است. در صورت جدایی ری از تهران قطعا در آینده‌ای نزدیک همین وضعیت برای شهری نیز متصور است.

۳- طی سال‌های گذشته، از زمان مدیریت کرباسچی بر شهرداری تهران، توجه ویژه‌ای به جنوب تهران به‌خصوص شهری شده است به گونه‌ای که همواره چندین برابر درآمد ناچیز آن در این منطقه هزینه شده است. این روند در دوران مدیریت قالیباف هم ادامه داشته است به گونه‌ای که درآمد شهری به‌طور متوسط طی سال‌های اخیر حدود ۳۰میلیارد تومان بوده و طبق ادعای شهرداری تهران سالانه حدود ۳۰۰میلیارد تومان برای این منطقه هزینه شده؛ نگارنده نمی‌تواند در مورد صدق این ادعا نظری بدهد اما به‌نظر می‌رسد چندین برابر ۳۰میلیاردتومان در این منطقه هزینه شده؛ هر چند بسیاری از اقداماتی که باید برای رونق ری انجام می‌شد و می‌توانست موجب تحولات اساسی و دگرگونی زیربنایی منطقه شود ولی از آن طرف در حوزه مربوط به فرمانداری و استانداری کمترین اقدامات عمرانی کافی انجام نشده است. مثلا در حال حاضر، وضعیت بیمارستان فیروزآبادی شهری که مهم‌ترین مرکز درمانی مرکز شهری می‌باشد نامناسب است به گونه‌ای که دانشگاه ایران و هم‌اینک دانشگاه شهید بهشتی آن را از گردونه بیمارستان‌های آموزشی خود خارج کرده‌اند. اگر فقط یک‌بار سری به این بیمارستان بزنید با یک ساختمان نیمه مخروبه که به گورستان بیشتر شباهت دارد مواجه می‌شوید. همین فضای به شدت فرسوده وغیر کارآمد باعث شده ناکارآیی کلی بیمارستان به پایین‌ترین حد ممکن تنزل یابد.در چنین شرایطی پروژه احداث بیمارستان جدید در این محل که دستور آن طی سفرهای استانی احمدی‌نژاد چند سال پیش صادر و به استانداری تهران و وزارت بهداشت و وزارت مسکن و شهرسازی ابلاغ شده همچنان در اغما به سر می‌برد. همچنین مشکل آب آشامیدنی شهری که وضعیت بسیار نامناسبی دارد به گونه‌ای که اکثر اهالی که به فکر سلامت خود هستند مجبورند از آب معدنی یا دستگاه‌های تصفیه آب استفاده کنند.بسیاری از این کاستی‌ها نظیر سرازیر شدن فاضلاب ناشی از شمال شهر، وجود انبوه صنایع آلوده‌کننده بصری و محیطی و... به ساختار و بافت قدیمی آن و مشکلات تلمبار شده از دهها سال قبل برمی‌گردد که نظیر این مشکلات و وجود بافت فرسوده را در بسیاری از محلات جنوبی تهران می‌توان مشاهده کرد اما از آن سو در حوزه وظایف مربوط به دولت، عملکرد مجموعه دولت و استانداری اساسا قابل دفاع و بحث نیست.

ادامه در صفحه۱۹

گزارشی از میزگرد «شرق» در بررسی وضعیت «شهر ری» و جدایی آن از تهران

شهر ری؛ فرصتی برای تنفس تهران

■ «ری» چهره تازه‌ای از جنوب تهران رو می‌کند

آمنه شیرافکن

عکس: آیدین رهبر، شرق/از چپ به راست: بهروز پاکدامن و مجید غمامی

بحث‌ها بر سر جدایی «ری» از «تهران» ادامه دارد. یک روز مسوولان دولتی دوباره از قطعیت جدایی سخن می‌گویند و فردا روز نمایندگانی از شورای شهر و شهرداری درباره عملیاتی نبودن این جدایی. مرتضی طلایی، رییس کمیسیون فرهنگی شورای شهر تاکید دارد که جدایی ری از تهران محال است و به فقدان مطالعات کارشناسی در وزارت کشور اشاره دارد. تجربه تصمیم‌گیری‌های اینگونه نشان از آن دارد که اراده دولت یا پیروز شده یا تصمیم مورد نظر مشمول گذر زمان می‌شود. ماجرای ری هنوز زنده است و پرونده آن روی میز دولت. معلوم نیست که نیت اصلی دولت از این جابه‌جایی، اقتصادی بوده یا سیاسی اما مشاور طرح تفصیلی منطقه ۲۰ تهران در میزگرد شرق به منظور بررسی جنبه‌های مختلف این تصمیم‌گیری از طرح‌هایی می‌گوید که در قالب طرح تفصیلی می‌تواند گره از برخی مشکلات کور پایتخت بگشاید. بسیاری از اراضی ری امکان جذب سرمایه، اشتغال و بازار کار داشته و می‌توانند موقعیت اقتصادی متفاوتی برای این منطقه ایجاد کنند. از سوی دیگر فضای شهری غیرمتراکم در ری این فرصت را به وجود آورده که شهر پذیرای طبقات اجتماعی با سطح درآمدی متفاوت باشد چراکه ری شناسنامه دیگری از جنوب تهران ارائه کرده و می‌تواند به عنوان نمونه‌ای موفق از مناطق جنوب شهر، در ایجاد عرصه‌های عمومی ارایه خدمات شهری و تفریحی موثر باشد. اما همه این ایده‌ها برای ری، می‌تواند به سادگی تصمیم‌های اینگونه دولت، نقش برآب شود و تمام اراضی پیش‌بینی‌شده برای توسعه خدمات شهری به انبوهی از ساخت‌وسازهای متراکم بدل شده و فرصت ری برای تبدیل به منطقه‌ای متفاوت در جنوب شهر تهران، تنها به رویایی روی کاغذ مانده بدل شود. میزگرد بررسی وضعیت ری در طرح تفصیلی با حضور «بهروز پاکدامن» مشاور طرح تفصیلی منطقه ۲۰ و «مجید غمامی» از شهرسازان پیشکسوت برگزار شد که طی سال‌های ۸۱ تا ۸۵ مسوول هماهنگی مشاوران طرح جامع و تفصیلی تهران بوده.

آقای پاکدامن، جدایی ری از تهران شدنی است؟

اجازه بدهید برای پاسخ به این سوال ابتدا توضیحاتی ارایه کنم. جدایی ری از تهران از دو دیدگاه قابل بررسی است؛ یکی از دیدگاه نقش شهری در مجموعه شهری تهران که از نگاهی درون‌سیستمی برخوردار بوده و به نقش یک بخش از سیستم در درون خود سیستم می‌پردازد و دیگری دیدگاه مدیریت شهری و نظارت و هدایت توسعه در مجموعه کلانشهری تهران است که در واقع این بخش سیستمی و کلان است که با نگاه مجموعه شهری در تهران مرتبط می‌شود.

براساس آمارسال ۸۵، شهری از جمعیتی ۳۳۵هزار نفری تشکیل شده و مساحت منطقه ۲۰ تهران، دوهزار و ۴۰۰هکتار بوده است. براساس پیش‌بینی طرح تفصیلی و جامع جمعیت‌پذیری شهری حدود ۴۳۰هزار نفر در نظر گرفته شده است.

از اینها گذشته باید به وجود ابعاد گردشگری و مذهبی شهری نیز به عنوان عوامل تاثیرگذار توجه داشت. عامل دیگر در شهری، فضای سبز و اراضی کشاورزی و چشم‌انداز متفاوت این شهر در مقایسه با دیگر مناطق شهر تهران به‌ویژه در جنوب شهر است.

از این منظر شهری می‌تواند نقش عمده‌ای در جذب فعالیت‌های ممتاز و خاص به نفع شهر تهران ایفا کرده و گروه‌های اجتماعی متفاوتی را جذب کند چنانچه در شهری، فضای متراکم متداول در جنوب شهر دیده نمی‌شود و به همین دلیل پتانسیل جذب افراد از طبقه‌های اجتماعی متفاوت را دارد.

همچنین در این محدوده نواحی متروکه صنعتی قرار گرفته که در جنوب بزرگراه آزادگان -شمالی‌ترین نقطه شهری- با متوسط مساحت حدود ۲۰۰ هکتار جانمایی شده.

این موقعیت، درست در ناحیه به نسبت مرکزی شهر، امکان خوبی در اختیار توسعه مناطق جنوب شهر تهران قرار داده که می‌تواند بخشی از بار تراکمی تهران را بکاهد.

چنانچه اغلب فضاهای شهری حوزه جنوب تهران به مراکز سکونتی اختصاص یافته و کمتر به فعالیت اقتصادی و تفریحی متمرکز شده و به همین دلیل اراضی رها در مرکز و پیرامون ری که در طرح تفصیلی و جامع مورد مطالعه قرار گرفته فرصتی برای ایجاد عرصه‌های جدید شهری و انتقال برخی از اصناف مزاحم تهران به ری است. درواقع ری می‌تواند فضایی برای نفس کشیدن تهران باشد؛ ریه‌ای سالم و تازه که بتواند بخشی از کاربری‌های متراکم در تهران را در دل اراضی خود جای دهد. برای همه این ایده‌ها در طرح تفصیلی فکر شده و طرح‌های مناسبی هم ارایه شده است. از این رو اجرایی شدن طرح تفصیلی برای آینده مدیریت شهری «ری» حیاتی است و به نوعی چشم‌انداز برنامه‌های شهری این منطقه با تحقق برنامه‌های مصوب طرح تفصیلی امکان‌پذیر است.

البته ماجرای انتقال برخی از صنایع به ری، در سال‌های گذشته در قالب یک تجربه ناموفق مورد توجه بوده و آیا سرریز دوباره برخی صنایع به ری، با مخالفت شهروندان و مدیریت شهری ری مواجه نخواهد شد. منظورم این است که این‌طور برنامه‌ریزی توجیهی برای جدایی هرچه سریع‌تر ری از تهران به وجود می‌آورد؟

پاکدامن: این انتقال فکرشده، طراحی‌شده و برنامه‌ریزی شده است و اتفاقا اجرای آن به اشتغال‌زایی در منطقه ری، خالی شدن برخی عرصه‌های نامتناسب شهری در تهران و تبدیل آن به فضای سبز و تفرجگاهی و جانمایی استاندارد آن در ری منجر خواهد شد. قرار نیست به طور فله‌ای برخی مشاغل و صنایع مزاحم به ری منتقل شود. اتفاقا موضوع اشتغال‌زایی مورد توجه قرار گرفته. و نکته مهم‌تر اینکه قرار نیست «صنایع» به این محدوده منتقل شود، بلکه این محدوده عرصه مناسبی برای استقرار برخی اصناف و راسته‌ها و بورس‌ها به‌وجود می‌آورد که در شرایط فعلی به‌صورت نامناسب و بسیار متراکم در تهران پراکنده شده‌اند.

برگردیم به سخن قبلی شما، به این ترتیب براساس طرح تفصیلی، شهری می‌تواند عاملی در ایجاد توازن و تعادل شهری باشد؟

پاکدامن: ری برای تهران موقعیت ویژه‌ای دارد. اگر از بازار تهران به سمت جنوب بیاییم، در واقع منطقه‌ای را با این پتانسیل نداریم. بنابراین شهری از این چند منظر برای ایجاد توازن و تعادل شهری موثر بوده. به همین دلیل ری می‌تواند در رفع برخی کمبودهای تهران در حوزه‌های جنوبی ایفای نقش کند. همچنین در شهری به منظور ایجاد تعادل پروژه‌هایی ایجاد و برنامه‌ریزی شده که این پروژه‌ها برای کل شهر تهران و بخشی از آن نیز برای قسمتی از حوزه جنوب تهران پاسخگو بوده و کاربردهای فرامنطقه‌ای داشته تا بتواند نقش مورد نظر و پیش‌بینی‌شده را محقق کند. خوبی ماجرا این است که این نقش‌هایی که برای شهری دیده شده بر مبنای پتانسیل‌های موجود است و نکته مهمی که باید به آن توجه شود این است که اگر ری نقش‌هایی که گفتیم را در حوزه جنوب تهران برعهده بگیرد منافع حاصل از آن نصیب خود منطقه و ساکنانش خواهد شد.

> نکته
>
> بهروز پاکدامن مشاور طرح تفصیلی منطقه ۲۰: در شهری، فضای احساس تراکم متداول در جنوب شهر دیده نمی‌شود و به همین دلیل پتانسیل جذب افراد از طبقه‌های اجتماعی متفاوت را دارد

فکر می‌کنید جدایی ری از تهران می‌تواند چه آسیب‌هایی متوجه تهران و ری کند؟

غمامی: ایده جدا شدن ایده‌ای است که در بسیاری از کشورهای اروپایی دنبال شده اما زیرساخت‌های این جدایی در آنجا مهیا بوده و درواقع هدف اصلی جدایی حومه از مرکز ارتقای مناطق پیرامونی یا واگذاری مدیریت به شهروندان آن مناطق بوده. البته در همین مدل‌های واگذاری و جداسازی نیز این روزها بازنگری و مدیریت شده اما فراموش نشود که این تمرکز در سایه حضور نهادهای رصدکننده امور و پرسشگری مدام معنا می‌یابد.

تفاوت موارد مشابه جدایی ری از تهران در ایران و سایر کشورها این بوده که آنها به درجه‌ای از پیشرفت رسیده‌اند که برنامه‌های واحدی را پیش برند اما ما هنوز نمی‌دانیم که برنامه‌مان برای جداسازی چیست و تردید دارم که در پس ایده جدا کردن ری از تهران، سپردن مدیریت‌ها به دست مردم قرار گرفته باشد.

آیا شما هم ایده ساخت‌وساز در اراضی ری را که حالا برای ارایه خدمات شهری و رفاهی در نظر گرفته شده قبول دارید؟

غمامی: تصور من این است که انگیزه اقتصادی در این تصمیم‌گیری‌ها موثر بوده. البته رویکرد درآمدزایی ما از شهرها که طی سال‌های بعد از انقلاب در مدیریت شهری ما شکل گرفته، حالا برایمان آفت‌زا شده است. بعد از جنگ تحمیلی شهرداری تهران به الگوی فروش تراکم و تغییر کاربری روی آورد و ایده خودکفایی شهرداری‌ها در دستور کار قرار گرفت. بالطبع در همه شهرهای ایران این تمایل به وجود آمد که آغاز به فروش تراکم کرده و به همین دلیل خطر بساز و بفروش‌ها در همه جای ایران به چشم خورد. اما واقعیت اینکه جدایی ری از تهران با توجه به صحبت‌هایی که مشاور طرح تفصیلی نیز به آن اشاره داشتند، بیش از هر زمان دیگری خطر ورود بساز و بفروش‌ها را به ذهن متبادر می‌کند.

فکر می‌کنید تکلیف اجرای برنامه‌های مورد نظر در طرح تفصیلی و اجرای طرح بهسازی و نوسازی اطراف حرم شاه عبدالعظیم با جدایی ری از تهران چه می‌شود؟

پاکدامن: قضاوت در این‌باره دشوار است چراکه هنوز ابلاغ نهایی این جدایی صورت نگرفته اما اگر جدایی ری از تهران قطعی باشد بدون شک اجرایی شدن بسیاری از برنامه‌های مندرج در طرح‌های تفصیلی و جامع امکان‌پذیر نخواهد بود. براساس طرح ساماندهی اطراف حرم شاه عبدالعظیم، محدوده‌ای در حدود ۲۵۰ هکتار برای ساماندهی آن در نظر گرفته شده. یکی دیگر از این طرح‌ها، طرح بهسازی و مرمت چشمه علی با مساحتی در حدود ۱۴۰ هکتار است. می‌دانید که مجموعه تاریخی ری متشکل از «چشمه علی»، برج طغرل، برج رشکان، ابن بابویه و کارخانه قدیمی سیمان ری (۱۳۱۴) به عنوان قطب تاریخی شهر ری تلقی شده و حتی برای تبدیل به یک مرکز جهانی تاریخی قابل برنامه‌ریزی و طراحی است. موقعیت دیگر طرح نوسازی و بهسازی صنایع منطقه ۲۰، شامل ۲۰۰ هکتار از اراضی شهر ری است. براساس این طرح تمام کارخانه‌های ازکارافتاده و انبارهای متروکه و زمین‌های بزرگ تبدیل به فضای خدمات شهری خواهند شد. این طرح در قالب یک مرکز کار و فعالیت و تامین بخشی از خدمات منطقه و فرامنطقه دیده شده و همان‌طور که گفتم با توجه به موقعیت خیلی خوبی که دارد، می‌تواند عملکرد مثبتی را در حوزه جنوبی به وجود آورد. در مناطق جنوبی شهر خدمات به طور عمده به پهنه‌های مسکونی و به طور متفرق به فعالیت‌های فرهنگی ورزشی اختصاص یافته است که ری در این میان می‌تواند تعدیل و توازنی برای مراکز فعالیت و اشتغال در سطح شهر تهران به وجود آورد. به همین دلیل چه در ابعاد ایجاد اشتغال و چه درآمدزایی شهری برای تهران مهم است.

۲۰۰ هکتاری که در طرح بهسازی مشاغل برای منطقه ۲۰ در نظر گرفته شده، می‌تواند تا چه میزان به کمک ساماندهی وضعیت شهری بیاید؟

پاکدامن: قرار است بخش‌هایی از این ۲۰۰ هکتار مکانی برای استقرار کارگاه تولیدی، انبارها، نمایشگاه و بورس عرضه لوازم مصرفی و بورس لوازم خانگی باشد. در همین ۲۰۰ هکتار، فضایی برای ارایه خدمات شهری و مسکونی طراحی و مقرر شده در حدود ۱۰ هکتار از اراضی نیز به پارکینگ و ۵۰ هکتار به شبکه معابر اختصاص یابد تا دسترسی‌های مناسبی در شهر به وجود آید. همین چند طرح موضعی در قالب ۶۰۰ هکتار، توانسته از دو هزار و ۴۰۰ هکتار سطح ری را به خود اختصاص دهد که به این ترتیب ۲۵درصد مساحت منطقه در سه طرح موضعی برای ری تعریف شده و نشان‌دهنده آن است که این پروژه‌ها تا چه میزان می‌توانند برای تهران و ری موفق عمل کنند. پروژه‌های مورد نظر تولیدکننده درآمد بالایی برای تهران بوده و هویت ممتاز و تصویر جدیدی از بخش جنوبی شهر تهران ترسیم خواهند کرد.

شما وجه سیاسی تصمیم ری را چطور می‌بینید؟

غمامی: به نظرم وجه اقتصادی جدایی ری آنقدرها هم مهم نیست. ما خیلی امکان‌های اقتصادی داریم اما هنوز هم اقتدارهای محلی جایی ندارد و به نظرم ماجرا از بالا مدیریت شده. بعد از اجرای طرح شاید بخشی از مردم هم راضی باشند چراکه فکر می‌کنند وجه سیاسی بیش از وجه اقتصادی مهم است. ضمن اینکه وقتی بخواهند این کار را بکنند، افرادی که قرار است مدیریت آنجا را بر عهده بگیرند، خوشحال‌اند چراکه وعده‌هایی برای ساخت‌وساز و خروج از قوانین طرح تفصیلی به وجود می‌آید. اما تاکید دارم که تنها این انگیزه نبوده بلکه این جزو پیامدهای تصمیم‌های مهم‌تری است که شاید بعدها جزییاتی از آن به میان آید.

و سخن آخر...

پاکدامن: وقتی وعده ساخت‌وساز و خلاصی از ضوابط در بخشی از شهر یا مجموعه شهری به گوش می‌رسد شاید این‌طور به نظر آید که این مساله به نفع مردم بوده و آنها در ابعاد اقتصادی رشد می‌کنند اما واقعیت نشان داده که در بلندمدت شهروندان بازنده‌گان اصلی خواهند بود. این سابقه را در فروش اراضی کشاورزی و روستایی شمال کشور شاهد بودیم. تنها بخش محدودی از شهروندان به سود رسیده و زندگی متعادل روستایی آنها بعد از مدتی در تضاد با زندگی ویلانشینی به پایان ناخوشایندی می‌رسد. به محض آنکه این پتانسیل‌ها به وجود می‌آید افراد خاصی هستند که پول‌های زیادی را به جیب می‌زنند و به یکباره تفاوت اجتماعی و اقتصادی زیادی بین مردم ساکن در محل و شبکه اجتماعی و اقتصادی تازه شکل گرفته در همانجا به وجود می‌آید. همچنین قدرت از دست محلی‌ها خارج شده و دست گروه‌های خاصی قرار می‌گیرد و این پایان تلخی است برای تصمیم‌هایی که به یکباره اتخاذ شده و زندگی شهروندان را تحت‌الشعاع خود قرار می‌دهد.

آرشیو

اشکال قانونی در انتخاب شهردار ری

■ **۲ شهریور ۹۱، فارس:** مدیرکل حریم شهر تهران با بیان اینکه اعضای شورای شهر فعلی تهران منتخب مردم شهرستان ری هستند، گفت: وقتی به این منوال است تعیین شورای شهر و شهردار برای ری دچار اشکال قانونی است. «صباح‌الدین متقی» در خصوص جداسازی ری از تهران گفت: جداسازی ری از تهران کار درستی نیست. سه شهرستان ری، تهران و شمیران از لحاظ مدیریت شهری به صورت واحد مدیریت شده و مشکلی در این سال‌ها نداشته‌ایم. متقی با بیان اینکه اعضای شورای شهر فعلی تهران منتخب شهرستان ری هستند، گفت: وقتی به این منوال است تعیین شورای شهر و شهردار دچار اشکال قانونی است چون شورای شهری‌ها می‌توانند مدعی شوند که نماینده مردم ری هستند.

طلایی: جدایی ری از تهران، نشدنی و محال است

■ **۴ شهریور ۹۱، فارس:** رییس کمیسیون فرهنگی اجتماعی شورای شهر تهران گفت: دوستان در وزارت کشور و استانداری، بهتر است به صورت کارشناسی به موضوع جدایی ری از تهران توجه کنند ضمن اینکه جدایی ری از تهران، نشدنی و محال است. «مرتضی طلایی» با تاکید بر اینکه اعضای شورای شهر تهران کماکان به دنبال عدم جداسازی ری از تهران هستند، اظهار داشت: در این خصوص با مسوولان وزارت کشور و برخی دوستان صحبت‌هایی شده است که امیدواریم نتیجه خوبی در پی داشته باشد. وی تصریح کرد: جدایی ری از تهران موضوعی نیست که در رسانه‌ها مطرح شود و باید از طریق جلسات کارشناسی و با حضور مسوولان، بررسی و در نتیجه تصمیم منطقی درباره آن گرفته شود. طلایی بیان داشت: متاسفانه برخی عنوان می‌کنند که باید هرچه زودتر طرح جداسازی ری از تهران اجرا شود در صورتی که این موضوع باید با دقت بررسی و نتیجه خوبی از آن گرفته شود.

کمیته مشترک برای بررسی جدایی ری از تهران

■ **۴ شهریور ۹۱:** مجمع نمایندگان تهران در جلسه خود با بررسی موضوع جدا شدن شهری از تهران و ارایه مستندات قانونی از سوی طرفین، به این جمع‌بندی رسیدند که کمیته مشترکی از دولت، مجلس و شهرداری تشکیل شده تا در مدت کوتاهی به بررسی این موضوع بپردازند. «لاله افتخاری» با اعلام این خبر به ایسنا افزود: در این جلسه معاون سیاسی وزارت کشور، فرماندار ری، استاندار تهران و چمران رییس شورای شهر حضور داشتند که ابتدا مطلبی در این زمینه از سوی نمایندگان مطرح شد و تمامی کسانی که در جلسه حضور داشتند، بر این موضوع اتفاق نظر داشتند که باید مصلحت و آرامش مردم در نظر گرفته شود. نماینده مردم تهران در مجلس خاطرنشان کرد: همچنین مقرر شد که در صورت جدا شدن شهری از تهران، شورای شهر مجزایی داشته باشند و حتی در انتخابات شوراها نیز شورای مستقلی را برای شهری در نظر گیرند. وی خاطرنشان کرد: همچنین موضوع ساماندهی دفاتر نمایندگان و حضور آنها در مساجد در این جلسه مطرح شد، زیرا نمایندگان محور اجتماع مردم هستند و نیاز است که در کنار مردم و در دسترس آنها حضور داشته باشند. افتخاری در پایان تصریح کرد: بررسی تخصصی کارها و فعالیت‌ها در قالب چند کمیسیون و کمیته، از دیگر موضوعاتی بود که در جلسه مجمع نمایندگان تهران مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت.

سکانس پایانی جدایی

■ **۱۹ مرداد ۹۱:** حاشیه‌های بی‌پاسخ ماندن دعوت شورا از استاندار تهران، حضور قالیباف در نماز جمعه این هفته، احتمال قطع درختان قدیمی در شهران و رکوردزنی پایتخت در ثبت پرونده‌های طلاق، از مهم‌ترین اخبار شهری این هفته بود. این هفته نیز با حاشیه‌های جدایی ری از تهران آغاز شد. اما با وجود مخالفت‌های اعضای شورای شهر، استانداری با شتاب موضوع جداسازی را دنبال می‌کند. شنبه ۱۴ مرداد استاندار تهران در برنامه‌ای رادیویی حضور یافت و با تاکید بر قانونی بودن جدایی ری از تهران گفت: بر اساس قانون تقسیمات کشوری و قوانین مربوط به سال ۱۳۳۶، ری یک شهر مجزا از تهران است و هیچ شهری حق ورود به محدوده شهر دیگری را ندارد. مرتضی تمدن به نامه کمیسیون اصل ۹۰ اشاره کرد و گفت: بر اساس خواست این کمیسیون ما موظف بودیم هرچه زودتر قانون مربوط به جداسازی ری از تهران را اجرا کنیم. در این روز شهردار تهران نیز در جمع خبرنگاران در خصوص این جدایی گفت: در یک نگاه عمومی و به عنوان یک کارشناس، معتقدم جدایی ری از تهران به مصلحت شهر و مردم ری نیست چراکه تجربه ثابت کرده هر جا که از تهران جدا شده است، جز عقب‌افتادگی چیزی به دنبال نداشته است.

بی‌تمایلی شورا برای پیگیری ری

■ **۷ مرداد ۹۱، فارس:** معاون عمرانی استانداری تهران با بیان اینکه شهری سالانه ۵۰۰میلیارد تومان درآمد خواهد داشت، گفت: از دوستان در شورای شهر برای برگزاری جلسه مشترک جدایی ری از تهران دعوت شده است ولی مثل اینکه آنها تمایلی برای حضور در این جلسه ندارند. محمدرضا محمودی در حاشیه جلسه شورای برنامه‌ریزی استان تهران در جمع خبرنگاران درباره برگزاری جلسات استانداری با مدیریت شهری در خصوص جداسازی شهری از تهران اظهار داشت: در هفته گذشته جلسه‌ای با نمایندگان تهران در این خصوص برگزار شد و مانعی برای جداسازی ری از تهران وجود نداشت.